

SPORAZUM
IZMEĐU REPUBLIKE AUSTRIJE
I REPUBLIKE HRVATSKE
O UZAJAMNOM PRUŽANJU POMOĆI
U SLUČAJEVIMA KATASTROFA I TEŠKIH NESREĆA

Republika Austrija
i
Republika Hrvatska

(u daljnjem tekstu: ugovorne stranke), uvjerene u nužnost suradnje između dviju država, u cilju olakšavanja pružanja međusobne pomoći u slučajevima katastrofa i teških nesreća

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
Predmet sporazuma

Ovaj Sporazum utvrđuje uvjete za dobrovoljno pružanje pomoći u slučajevima katastrofa i teških nesreća, koja se pruža na zahtjev upućen diplomatskim putem ili na zahtjev nadležnih tijela ugovornih stranaka navedenih u članku 3. stavku 1. ovog Sporazuma i to upućivanjem jedinica i pojedinaca za pružanje pomoći ili slanjem materijala ili informacija.

Članak 2.
Značenje izraza

Za potrebe ovog Sporazuma koriste se sljedeći izrazi:

«Katastrofa ili teška nesreća»

je nezgoda koja je već nastupila ili prijeti da će se dogoditi, koja je djelomično ili sasvim izmakla kontroli, a vremenski i prostorno je ograničena, te koja nastaje u vezi s radom nekog tehničkog postrojenja, razarajućim prirodnim silama, postupanjem s opasnim tvarima ili njihovim transportom i može dovesti do opasnosti za život i zdravlje ljudi i životinja, opasnosti za prirodni okoliš, ugrožavanja imovine, značajnih privrednih gubitaka ili ekoloških šteta, a za čije savladavanje nisu dovoljne vlastite snage pogođene ugovorne stranke;

«Država primateljica»

je ona ugovorna stranka, čija nadležna tijela navedena u članku 3. stavku 1. ovog Sporazuma zamole drugu ugovornu stranku za pomoć;

«Država šiljateljica»

je ona ugovorna stranka, čija nadležna tijela navedena u članku 3. stavku 1. ovog Sporazuma udovoljavaju zahtjevu druge ugovorne stranke za pružanjem pomoći;

«Oprema»

je materijal, posebice tehnički uređaji, prometna sredstva i službeni psi za spašavanje, te dobra za vlastite potrebe;

«Materijalna dobra pomoći»

su sredstva, koja su određena za besplatno davanje pogođenom stanovništvu koje se nalazi na području države primateljice;

»Jedinice za pružanje pomoći»

su specijalizirane civilne ili vojne jedinice s odgovarajućom opremom i materijalnim dobrima za pružanje pomoći, koje je odredila država šiljateljica;

«Pojedinci poslani za pružanje pomoći»

su jedna ili više osoba s odgovarajućom opremom i materijalnim dobrima za pružanje pomoći, koje je odredila država šiljateljica.

Članak 3. Nadležnost

(1) Neovisno o diplomatskom putu, za podnošenje i primanje zahtjeva za pružanje pomoći te za druge oblike suradnje predviđene ovim Sporazumom nadležna tijela su:

- za Republiku Austriju: Savezni ministar unutarnjih poslova;
- za Republiku Hrvatsku: Ministarstvo unutarnjih poslova.

(2) Ugovorne stranke će diplomatskim putem priopćiti jedna drugoj adrese i brojeve telekomunikacijskih veza tijela navedenih u stavku 1. ovog članka kao i kontaktna mjesta. Kontaktna mjesta uvijek će biti dostupna.

(3) Tijela ugovornih stranaka navedena u stavku 1. ovog članka ovlaštena su u provedbi ovog Sporazuma uspostaviti izravne veze.

(4) Ugovorne stranke odmah će jedna drugu izvijestiti o promjenama koje se odnose na nadležnost tijela iz stavka 1. ovog članka.

Članak 4.

Vrsta i opseg pružanja pomoći

- (1) Pomoć se može pružiti intervencijom jedinica za pružanje pomoći ili pojedinaca koji su poslani za pružanje pomoći, slanjem materijalnih dobara pomoći ili na drugi prikladan način, pri čemu vrstu i opseg pružanja pomoći dogovaraju tijekom samog pružanja pomoći tijela navedena u članku 3. stavku 1. ovog sporazuma.
- (2) Tijelo koje podnosi zahtjev za pružanjem pomoći će taj zahtjev po mogućnosti podnijeti na jeziku ugovorne stranke od koje se pomoć traži ili na engleskom jeziku.
- (3) Jedinice za pružanje pomoći mogu se koristiti za suzbijanje požara, nuklearnih i kemijskih opasnosti kao i drugih katastrofa i teških nesreća, a posebice za pružanje medicinske pomoći, za spašavanje i izvlačenje unesrećenih te za druge oblike pomoći. Te jedinice moraju biti odgovarajuće obučene i raspolagati potrebnom opremom.
- (4) Transport jedinica za pružanje pomoći ili pojedinaca poslanih za pružanje pomoći, transport opreme i materijalnih dobara pomoći može se izvršiti kopnenim, zračnim ili vodenim putem.

Članak 5.

Prelazak državne granice i boravak

- (1) Radi omogućavanja bržeg i djelotvornijeg pružanja pomoći ugovorne se stranke obvezuju da će formalnosti prilikom granične kontrole svesti na najmanju moguću mjeru.
- (2) Pripadnici jedinice za pružanje pomoći mogu za vrijeme pružanja pomoći na području države primateljice boraviti bez vize i bez odobrenja boravka. Voditelj jedinice za pružanje pomoći mora na zahtjev predložiti ispravu koja dokazuje njegovu dužnost i zadaću u pružanju pomoći kao i popis članova njegove jedinice za pružanje pomoći, pri čemu obje isprave moraju biti na jeziku države primateljice ili na engleskom jeziku.
- (3) Pripadnici jedinice za pružanje pomoći i pojedinci poslani za pružanje pomoći ne moraju imati radnu dozvolu za obavljanje svoje djelatnosti u okviru pružanja pomoći na području druge ugovorne stranke.
- (4) Pripadnici jedinice za pružanje pomoći ovlašteni su na području države primateljice nositi odoru, ukoliko je ona dio uobičajene opreme. Jedinica za pružanje pomoći države šiljateljice ovlaštena je koristiti na vozilima vlastite oznake na području države primateljice.

Članak 6.

Prijevoz opreme i materijalnih dobara pomoći preko državne granice

- (1) Ugovorne stranke olakšat će uvoz i izvoz opreme i materijalnih dobara pomoći.

(2) Voditelj jedinice za pružanje pomoći mora službama granične i carinske kontrole države primateljice prilikom ulaska na njezino državno područje predati samo popis opreme i materijalnih dobara pomoći koje jedinica nosi sa sobom, i to na jeziku države primateljice ili na engleskom jeziku.

(3) Pripadnici jedinice za pružanje pomoći ili pojedinci poslani za pružanje pomoći ne smiju osim opreme i predmeta materijalnih dobara pomoći imati nikakvu drugu robu. Na područje države primateljice jedinica za pružanje pomoći ne smije unositi vatreno oružje ni streljivo.

(4) Zabrane i ograničenja u prekograničnom robnom prometu ne primjenjuju se na opremu i materijalna dobra pomoći. Ukoliko oprema nije potrošena ili uništena, ona se ponovo iznosi iz države primateljice. Ostavlja li se oprema kao predmet materijalne pomoći, tada se vrsta i količina opreme kao i njen ostanak mora prijaviti tijelima države primateljice iz članka 3. stavka 1. ovog Sporazuma koja su zatražila pomoć. Ta tijela dužna su o tome obavijestiti carinsku službu.

(5) Odredbe stavka 2. ovog članka primjenjuju se i na uvoz opojnih droga i psihotropnih tvari u državu primateljicu i povrat nepotrošenih količina tih tvari u državu šiljateljicu. Ovaj robni promet ne smatra se uvozom i izvozom u smislu međunarodnih ugovora o opojnim drogama i psihotropnim tvarima. Opojne droge i psihotropne tvari smiju se nositi samo za hitne medicinske potrebe, a u medicinske svrhe smije ih upotrijebiti samo kvalificirano liječničko osoblje prema propisima ugovorne stranke kojoj pripada jedinica ili pojedinac za pružanje pomoći. Potrošene opojne droge i psihotropne tvari bit će prikazane u statistikama o njihovoj potrošnji u državi šiljateljici.

(6) Ugovorne stranke će na načelu uzajamnosti omogućiti da se oprema u državi primateljici privremeno koristi bez plaćanja pristojbi, bez prethodnih formalnih postupaka te bez davanja garancija. Ta će se oprema kao i materijalna dobra pomoći osloboditi carina, poreza i drugih pristojbi koje se plaćaju prilikom zaprimanja robe, ukoliko se ta oprema i materijalna dobra pomoći potroše ili ostave u državi primateljici.

Članak 7.

Korištenje zrakoplovnih sredstava

(1) Zrakoplovna sredstva mogu se koristiti za brzo dovođenje jedinice za pružanje pomoći u skladu s člankom 4. stavkom 4. ovog Sporazuma kao i za neposredno pružanje pomoći druge vrste.

(2) Svaka je ugovorna stranka suglasna da zrakoplovna sredstva koja se koriste sukladno stavku 1. ovog članka, a polijeću s državnog područja druge ugovorne stranke, nadlijeću njezino državno područje i slijeću i polijeću izvan međunarodnih zračnih luka i registriranih pista za uzlijetanje i slijetanje.

(3) Korištenje zrakoplovnih sredstava prilikom akcije pružanja pomoći mora se odmah prijaviti nadležnom tijelu za sigurnost zračne plovidbe pozivajući se na ovaj Sporazum, sa svim točnim podacima o vrsti i registarskoj oznaci zrakoplovnog sredstva, posadi, teretu, vremenu polijetanja, predviđenoj ruti leta i mjestu slijetanja.

(4) U tom smislu primjenjuje se:

- (a) članak 5. ovog Sporazuma za posadu i jedinice za pružanje pomoći koje se prevoze u zrakoplovnom sredstvu;
- (b) članak 6. ovog Sporazuma za zrakoplovna sredstva i drugu opremu i materijalna dobra pomoći koja se prevoze.

(5) Ukoliko iz stavka 2. i 3. ovog članka ne proizlazi drugačije, primjenjuju se propisi o zračnoj plovidbi ugovornih stranaka.

(6) Korištenje vojnih zrakoplovnih sredstava dozvoljeno je samo uz suglasnost države primateljice.

Članak 8.

Koordinacija i vođenje akcija pružanja pomoći

(1) Za koordinaciju i vođenje akcija spašavanja i pružanja pomoći nadležna su tijela države primateljice.

(2) Nalozi jedinicama za pružanje pomoći države šiljateljice izdaju se isključivo zapovjednicima, koji će svoje podređeno osoblje upoznati s načinom provođenja pomoći.

(3) Tijela države primateljice osigurat će u okviru svoje nadležnosti zaštitu i potrebnu pomoć jedinicama za pružanje pomoći i pojedincima poslanim za pružanje pomoći države šiljateljice.

Članak 9.

Troškovi intervencija

(1) Država šiljateljica ne može od države primateljice tražiti povrat troškova pružanja pomoći. To vrijedi i za troškove koji nastaju uslijed potrošnje, oštećenja ili gubitka opreme.

(2) U slučaju potpunog ili djelomičnog pokrivanja troškova pružanja pomoći, ne primjenjuju se odredbe stavka 1. ovog članka. Država šiljateljica imat će prednost kod naknade troškova.

(3) Država primateljica snosi troškove pružanja pomoći koju na njezin zahtjev pruže pravne ili fizičke osobe posredovanjem države šiljateljice.

(4) Jedinicama za pružanje pomoći i pojedincima poslanim za pružanje pomoći države šiljateljice će se za vrijeme trajanja akcije pružanja pomoći u državi primateljici, na trošak države primateljice po potrebi osigurati logistička pomoć, uključujući i medicinsku prvu pomoć.

Članak 10.

Naknada štete i davanje odštete

(1) Svaka ugovorna stranka odriče se svih zahtjeva za naknadu štete prema drugoj ugovornoj stranci ili prema njenim pojedincima poslanim za pružanje pomoći koji se odnose na:

(a) imovinske štete koje su prouzročili pojedinci poslani za pružanje pomoći prilikom ispunjavanja svojih zadaća

(b) štete kao što su tjelesna povreda, oštećenje zdravlja ili smrt pojedinca poslanog za pružanje pomoći, a koje su nastale prilikom ispunjavanja njegove zadaće.

To ne vrijedi za slučajeve kada je šteta počinjena namjerno ili zbog grube nepažnje.

(2) Ako pojedinac kojega je poslala država šiljateljica prilikom ispunjavanja svojeg zadatka na području države primateljice nanese štetu nekom trećem, tada država primateljica odgovara za tu štetu prema pravnim propisima koji se primjenjuju u slučaju kada štetu prouzroči pojedinac države primateljice određen za pružanje pomoći.

(3) Država primateljica nema pravo na naknadu štete od države šiljateljice ili od pojedinaca koje je država šiljateljica poslala za pružanje pomoći. Ako je pojedinac kojeg je poslala država šiljateljica nekom trećem namjerno ili zbog grube nepažnje nanio štetu, tada država primateljica može ostvariti svoje pravo na naknadu štete od države šiljateljice.

(4) Ugovorne stranke usko će surađivati u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvima kako bi olakšale ostvarivanje prava na naknadu štete ili odštetu. Ugovorne će stranke posebice razmjenjivati sve njima dostupne informacije o nastalim slučajevima štete u smislu ovog članka.

Članak 11.

Telekomunikacijske veze

Tijela iz članka 3. stavka 1. ovog Sporazuma poduzet će sve potrebne mjere kako bi osigurale sigurne veze za potrebe jedinica za pružanje pomoći na samom mjestu intervencije.

Članak 12.

Prestanak pružanja pomoći

Jedinice za pružanje pomoći ili pojedinci poslani za pružanje pomoći obustavit će svoje aktivnosti kada to zatraži država primateljica, inače njihove aktivnosti prestaju nakon ispunjenja zadaća.

Članak 13.

Daljnji oblici suradnje

- (1) Ugovorne stranke surađuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvima, a posebice:
 - (a) u cilju sprečavanja i smanjenja posljedica katastrofa ili teških nesreća tako da razmjenjuju podatke znanstvenog karaktera i organiziraju sastanke, istraživačke programe, stručne seminare i vježbe pružanja pomoći na državnom području ugovornih stranaka;
 - (b) u cilju razmjenjivanja podataka o opasnostima i štetama koje nastaju i koje se mogu odraziti i na područje druge ugovorne stranke; međusobno obavještavanje obuhvaća i dostavljanje utvrđenih mjernih vrijednosti.
- (2) Za suradnju na području obrazovanja te provođenju zajedničkih vježbi sukladno stavku 1. ovog članka vrijede odgovarajuće odredbe ovog Sporazuma.
- (3) Suradnja na području izobrazbe može se odvijati posebice:
 - (a) u obliku stručnih sastanaka
 - (b) sudjelovanjem na stručnim seminarima.
- (4) Troškovi nastali u okviru suradnje na području obrazovanja obračunavat će se na sljedeći način:
 - (a) ugovorna stranka koja upućuje polaznike snosi njihove putne troškove kao i troškove njihovog povratnog prijevoza u slučaju bolesti ili smrti,
 - (b) zemlja domaćin snosi troškove smještaja i prehrane, te medicinske prve pomoći.

Članak 14.

Rješavanje sporova

Sporove nastale primjenom ovog Sporazuma, koje tijela iz članka 3. stavak 1. ovog Sporazuma ne mogu izravno riješiti, ugovorne stranke razjasnit će diplomatskim putem.

Članak 15.**Odnos ovog Sporazuma prema drugim međunarodnim ugovorima**

Ovaj Sporazum ne utječe na međusobne obveze ugovornih stranaka po drugim međunarodnim ugovorima.

Članak 16.**Završne odredbe**

(1) Ovaj se Sporazum sklapa na neodređeno vrijeme.

(2) Ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca, koji slijedi nakon mjeseca u kojem su se ugovorne stranke međusobno izvijestile pisano, diplomatskim putem, da su ispunjene unutarnje pravne pretpostavke za stupanje ovog Sporazuma na snagu.

(3) Ovaj se Sporazum može u svako doba otkazati, pisano, diplomatskim putem; u tom slučaju Sporazum prestaje šest mjeseci od dana zaprimanja obavijesti o njegovom otkazu.

Sastavljeno u Beču, dana 17. 09. 2004 u dva izvorna primjerka, svaki na njemačkom i hrvatskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

Za Republiku Austriju

Dr. Ernst Strasser

Za Republiku Hrvatsku

Marijan Mlinarić